కుక్క గొడుగులు

ఎ.యస్.వి.ప్రసాద్

రాత్రి పది గంటలు కొట్టింది గడియారం టిక్కు టిక్కు మంటోంది నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుతూ

సుగుణ పక్కమంచం మీద పొర్లుతోంది అటు యిటూ ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర రావటం లేదు. కిటికీ తలుపులు తీసింది చల్లటిగాలి లోపలికి వీచి గిలిగింతలు పెట్టింది

ఎదురింటి డాబామీద రెండు మానవాకారాలు అస్పష్టంగా కనబడుతున్నాయి 'సీత' ఎంత అదృష్టవంతురాలు ? తన ఈడుదే ! పెళ్లిచేసుకొని భర్తతో ఎంత అన్యోన్యంగా వుందో ! తానంటె ప్రాణం పెడుతుంది. కానీ, రాజారావు? తనను దొత్తిగా అలా తినేసేటట్లు చూస్తాడేమిటి ?'

అప్రయత్నంగా సుగుణ శరీరం గగుర్పొడిచింది మునివేళ్లు బుగ్గల మీదకు పోయాయి సుగుణ వుత్సాహం నీళ్లు జల్లినట్లు చప్పబడి పోయింది చేతివేళ్లతో మొఖంపై గంట్లను తడుముకుంది అప్రయత్నంగా సుగుణ కళ్లు చెమర్చాయి. కన్నీటిబొట్లు టపటపమని బుగ్గలపై రాలాయి.

చీర కొంగుతో కళ్లు తుడుచుకొని హాలువైపు చూసింది. లైటు మసగ్గా వెలుగుతోంది. మొఖముపై చెంగు వేసుకొని ప్రశాంతంగా నిద్దరపోతోంది వదిన. ఈజీచైరులో నడుం వాల్చింది అమ్మ

'టక్ టక్ మని బయట తలుపు చప్పుడు వినబడింది అన్నయ్య వచ్చినట్లున్నాడు తలుపు తీద్దామని లేవబోయిన సుగుణ భారంగా మంచంమీద కూలబడిపోయింది. తలుపు తియ్యగానే 'ఏం సుగుణా యింకా నిద్దరపోలేదా ?'—యిదే అన్నయ్య అడిగే మొదటి ప్రశ్న తనని లోకంలో పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగే 'దెవరైనా వుంటే అది అన్నయ్య ఒక్కడుమాత్రమే. వాత్సల్యంతో తొణికిసలాడే అన్నయ్య కళ్లను తాను మభ్యపెట్టలేదు తాను బాధపడు తున్నానని తెలుస్తే మరీ కృంగిపోతాడు పిచ్చి అన్నయ్య !

గడియ తీసిన చప్పుడు తరువాత 'ఏరా యింత ఆలస్యమయింది?' అంటున్న అమ్మ గొంతుక వినబడుతోంది. అన్నయ్య ఏం చెప్తాడోయని ఆతృతతో వినసాగింది సుగుణ 'బస్సు లేటయిందిలే గాని సుగుణ పడుకుందా ?' అన్నయ్య ప్రశ్న.

సుగుణ గుండెలు 'గతుక్కు'మన్నాయి. బలవంతంగా కళ్లు మూసుకొని నిద్రపోతున్నట్లు పడుకుంది. మరుక్షణంలో గదిలో లైటు వెలిగింది పాదాల సవ్వడినిబట్టి వచ్చింది అన్నయ్యని తెలుసుకొంది. నిద్రపోతున్న తనను చూసి సంతృప్తిగా వెళ్లిపోయాడు అన్నయ్య, వెనకే వదిన లైటార్పి వెళ్లిన చప్పుడు వినబడింది మెల్లిగా కళ్లు తెరచింది సుగుణ అంతా చీకటిగా వుంది 'నేనంటే ఎంత ప్రేమో అన్నయ్యకి ! తనలో తాను గొణుక్కుంది '

'ఇంతకి నువ్వెళ్లిన పని ఏమయిందిరా' అంటోంది అమ్మ భోజనాల గదిలోంచి యే సంభాషణ అయితే వినకూడదనుకుంటోందో అదే బలవంతంగా సుగుణచెవుల్లో పడుతోంది

'అవ్వడానికేముంది లే'— అగాడు అన్నయ్య హు! 'వీళ్లకు కూడా పిల్ల నచ్చలేదన్న మాట' అంటోంది అమ్మ

సుగుణ తలమీద సుత్తులతో మోదినట్లు వినబడుతున్నాయా మాటలు.

అవును యింతక్రితం ఎంతోమంది అన్నమాటే వీళ్లు అన్నారు యిందులో బాధపడడానికేముంది ? తన పిచ్చిగాని తనకు

బాగో లేదనక బాగుందంటారా ఎవరైనా? దుఃఖం పెల్లుబికింది. చేతుల్లో మొహాన్ని దాచుకుంది.

'దీనికి పెళ్ళిచేయడం బ్రహ్మతరంకాదు' ఆ పాడు మసూచికం దీని గొంతుకిలాకోసే కన్న ఆనాడే తీసుకొనిపోయినా బాగుండి పోను'— అమ్మ గొంతు జీరబోయింది.

'అవును, తన నెవరు పెళ్ళి చేసుకొంటారు. తనకు సుఖంలేదు సరికదా తనగురించి తన వాళ్ళకుకూడా ఎంత కష్టం వచ్చింది? లోపల ఏమిమాట్లాడు కొంటున్నారో వినేస్థితిలో లేదు' తాను విన్న అమ్మ మాటలే చెవుల్లో మార్మోగుతున్నాయి. ఎంత కష్టం కలుగకపోతే నవ మాసాలు కని, పెంచి, పెద్దచేసిన అమ్మ అటువంటి మాట అంటుంది?

భారంగా నుదురు పట్టుకొంది సుగుణ. ఆలోచనలు పదేళ్ళ వెనక్కు తిరిగాయి.

ఆ రోజు స్కూలునుంచి వస్తూనే పుస్తకాలుసంచి గూట్లో పడవేసి హాలులోకి పరిగెత్తింది సుగుణ. ఫానుకింద కూర్చొని అమ్మ, నాన్నగారు, అన్నయ్య మాట్లాడు కొంటున్నారు. నాన్నగారి చేతిలో ఏదో కవరుంది. 'రఘు బావరమ్మంటున్నాడు. బెంగుళూరు వెడతావేమిటే సుగుణా' అన్నారు నాన్నగారు. 'పోండి నాన్నా!' అంటూ నూతివైపు పరిగెత్తింది వెనకనుంచి అమ్మా నాన్నల నవ్వు వినబడుతోంది. 'ఎవరు రాశారమ్మా వుత్తరం' అని భోజనం చేస్తూ అడిగింది. 'మీ మామయ్యే! వేసంగులకు మనం దర్నీ బెంగుళూరు రమ్మని వ్రాశాడు' అంది అమ్మ. అంటె, రఘుబావ యింటికన్న మాట. 'మరైతే వెడదామా మనం?' అంది తను. 'ఆ సంగతి తరువాత చూద్దాంలే గాని భోజనంచేసి బయటకి నడు ముందు'— కసిరింది అమ్మ. కోర్టుకు శలవు లియ్యగానే తాను అమ్మ వస్తామని చెప్పి ముందు తనను, అన్నయ్యను చెల్లి శ్యామలను బెంగుళూరు పంపించారు బెంగుళూరులో రైలు ఆగగానే రఘు, వాళ్ళ కారు డ్రైవరు వెదుక్కుంటూ వచ్చారు. అందరూ కారువైపు నడవ సాగారు, ఎవరూ చూడకుండా బావ తనను వెక్కిరించాడు. అదేపని తాను చేసింది చిలిపిగా. అత్తయ్య, మామయ్య తనను చూసి కోడలు కోడలని మురిసిపోయారు. సాయంత్రం కాగానే బావ వాళ్ళగారులో తోటకి బయలుదేరారు. ఆ రోజంతా సరదాగా గడిచిపోయింది. ఇంటికి చూడడానికి వచ్చిన వారందరితోను మా కోడలని చెప్తూవుంటె చచ్చినంత సిగ్గుగా వుండేది. పదిహేనురోజులు యిట్టే తిరిగాయి. తరువాత అమ్మ నాన్నగారు బెంగుళూరు వచ్చారు. ఇంట్లో పెద్ద పండగలా వుంది. కాని తనవంట్లో ఏమీ బాగోలేదు. ఆ మర్నాడే తీవ్రంగా జ్వరం వచ్చింది. అంతా కంగారు పడ్డారు. రఘు బావ దిగులుగా అక్కడే కూర్చుండి పోయాడు. మరి రెండు రోజులు గడిచాయి. డాక్టరు యిది మశూచి సంబంధమైన జ్వరమని తేల్చాడు. 'సుగుణ గదిలోకి వెళ్ళవద్దని ఎన్నిమాట్లు చెప్పాలిరా' మందలించింది అత్తయ్య రఘుని. ఆ రోజు నుంచి రఘు మట్టుపెట్లు ఎక్కడా కనిపించలేదు. మరొక నెల గడిచింది. మశూచికం తగ్గింది కాని తన ముఖాన్ని వికృతంగా గుంటలుచేసి మరీ పోయింది. 'ఏమయితే లెండి, మనపిల్ల మనకు దక్కింది అదే మనకు పదివేలం'ది అమ్మ చూడడానికి వచ్చిన ఎవరితోనో.

ఆ నాడు అమ్మ అన్నమాటలు చెవుల్లో రింగు రింగు మంటున్నాయి. అదే అమ్మ ఈనాడేమంటోంది! భారంగా కళ్ళు మూసుకుంది సుగుణ. సన్నని వర్షపు నీటి తుంపరలు మీదపడి గతంలోంచి ప్రస్తుతంలోకి తీసుకొని వచ్చాయి. కిటికీ తలుపులు మూసి నిర్లిప్తంగా చీకటిలోకి చూడసాగింది.

హాలులోంచి అన్నయ్యమాటలు వినబడసాగాయి. 'పిల్లయితే నచ్చలేదన్నారే గాని వాళ్ళ మనతో వియ్య మందటానికి సిద్ధంగానే వున్నారు. శ్యామల వాళ్ళకు నచ్చిందిట, కట్నం లేకుండా చేసుకుంటా మన్నారు'— అన్నయ్య యింకా ఏదో చెప్తున్నాడు.

'తన చెల్లెల్ని చేసుకుంటా మన్నారా! వాళ్లేం ఖర్మ తన రఘుబావే ఆ మాట అన్నప్పుడు?' రఘుపేరు తలుచుకోగానే మనస్సు చివుక్కుమంది. తన ఆశలన్ని నిల్పుకొన్న బావకు తాను నచ్చలేదుట. యింతేనన్నమాట! బావ తనని అర్థం చేసుకొన్నది? తన తండ్రి, కోర్టు వ్యవహారంమీద సొరుగూరు వెళ్తూ టాక్సీ ప్రమాదంతో మరణించిన నాటి నుంచి మామయ్యగారింటితో సంబంధం నానాటికి క్షీణించింది. ప్రతి సంవత్సరం శలవలకు తన యింటికి వచ్చే బావ మాను కున్నాడు. అన్నయ్య తన పెళ్ళిగురించి వేరే సంబంధాలు చూస్తున్నాడని తెలిసి మ్రాన్పడి పోయింది.

'రఘుబావ నన్ను తిరస్కరించాడా' అని ధైర్యంచేసి అన్నయ్యని అడగలేక పోయింది. సిగ్గువిడిచి విషయం బావకు రాసింది. రెండు పర్యాయాలు సమాధానం కొరకు ఎదురుచూసిన సుగుణకు నిరుత్సాహమే ఎదురయింది.

అన్నయ్య అందించిన బావరాసిన చివరి వుత్తరం చదివేవరకు బావ మారిపోయాడని గ్రహించలేక పోయింది. ఆ వుత్తరం తన హృదయాన్ని చిన్నాభిన్నం చేసింది. ఎన్ని వందలసార్లు చదువుకొందో ఆ వుత్తరాన్ని తెలియదు. మెల్లగా సరువు తొలగించి వుత్తరాన్ని మరల చదివింది మసక వెలుగులో.

'ప్రియమైన బావకు,

నీవు వ్రాసిన వుత్తరం అందినది. సుగుణ వివాహంగురించి నా అభిప్రాయం తెలుపమని వ్రాశావు. చాలా కాలంనుంచి నన్ను వేధిస్తున్న ఈ సమస్యకు పరిపూర్ణంగా ఆలోచించి సమాధానం రాస్తున్నాను నీ మనస్సు నిది గాయపరుస్తే క్షమించు.

ప్రతి వ్యక్తికి కొన్ని ఆశలు, ఆశయాలు వుంటాయి. నిజానికవి లేకపోతే మానవుడు బతకనే లేడేమో! నాకు కాబోయే వధువుని గురించి నే నూహించు కొన్న వూహా నిధంతో సుగుణను చూసుకుంటే కుప్పగా కూలిపోతున్నాయని నా నిర్ణయం విని సుగుణ ఎంతో బాధపడవచ్చు. కాని ఒకళ్ళ సుఖసంతోషాల కోసం నా ఆశలు, సుఖము త్యాగం చెయ్యలేను. అది నా స్వార్థం కావచ్చు, లేదా నా అంతః హీనత కావచ్చు. ఇక పోతే, శ్యామల నా కన్నివిధాల తగిన భార్యగా కనబడుతోంది. నీవేమంటావో రాయి సుగుణను నన్ను క్షమించి నామీద ఆశలు పెట్టుకుంటే — మరచిపొమ్మను.

ఇట్లు,
నీ రఘు.

వుత్తరం మడిచి కవరులో పెట్టింది.

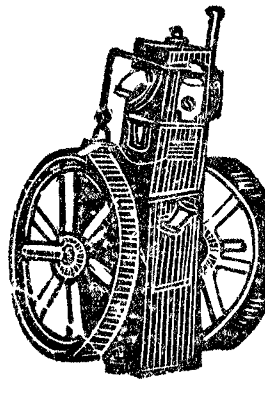
'మీనా' డీజల్ ఇంజన్
6 H.P. 650 R.P.M.
ఉత్పత్తిదారులు :—
శ్రీ తిరుమలై ఇంజనీరింగ్ కార్పొరేషన్,
191, శివాజీ ఉద్యమ నగర్,
కొల్హాపూర్, (మహారాష్ట్ర)
ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో జిల్లా వారీ ఏజెంట్లు కావాలి

3 నెలలు ఉచిత బహుమతి
స్త్రీలకు అందాన్నిచ్చే కాశ్మీర్ ఆర్ట్ చీరెలు: సరికొత్త ఆకర్షణీయమైన నమూనాలలోను రంగులలోను ప్రతి యొక్కరికి తగినట్లు మా వద్ద గలవు. పెద్ద సైజులో మాత్రమే లభించును. 1 డిజైన్ చీరె రు. 11లు; 2కి రు. 20లు; 3కి రు. 28లు; 4కి రు. 36/- రెండు లేక అంతకు పైన చీరెలకు ఆర్డరు పంపిన వారికి బ్లౌజు గుడ్డ ఉచితం మీ ఆర్డరును పోస్టు కార్డు ద్వారా పంపెదము.

ARVIND AGENCIES (APW-22)
P. B. 1408, Delhi-6.

వాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టర్
రు. 10/- సులభముగా రు. 320 'టెలి క్వీన్'
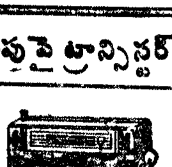
3 బ్యాండ్స్, ఆల్ వరల్డ్ ట్రాన్సిస్టర్ పొందండి. వివరములకు:
ATLAS CO., (APW-M22)
Box No. 1329, Delhi-6.

కుక్క గొడుగులు

ఇంకా హాలులోంచి శబ్దాలు వినబడుతున్నాయి: వెక్కివెక్కి ఏడుస్తున్న అమ్మ గొంతుక వినబడింది. అన్నయ్య సముదాయించి ఏదో చెప్పబోతున్నాడు.. 'ఈ సంబంధం కాకపోతే మన సుగుణకు కో అంటే కోటి సంబంధాలు వస్తాయి. నువ్వు వూరుకో' అంటున్న అన్నయ్య గొంతు జీరబోయింది.

'కో. అంటే కోటి సంబంధాలు వస్తాయిట!? అమ్మను మధ్య పెట్టి తనను తాను మభ్య పెట్టుకుంటున్నాడు పిచ్చి అన్నయ్య' తనలో తాను గొణుక్కుంది.

* * *

ఉదయం తొమ్మిది గంటలయింది.

'అక్కా, అక్కా' అంటు దాదాపు పరిగెడుతూ వచ్చింది శ్యామల. కుర్చీలో కూర్చుని పత్రిక చదువుకొంటున్న సుగుణ ఉలిక్కిపడి పైకి చూసింది. శ్యామల! వల్ల జాకెట్టు పైన వల్లని చీర వేసుకొంది: తెల్లగా కోలగా వుండే శ్యామల నవ్వితే బుగ్గల మీద చిన్న సొట్టలు పడి అందాన్ని యినుమడింప జేస్తుంది. తీర్చి దిద్దిన కళ్లు ఎదుటి వారిని చదువుతున్నామా, అన్నట్లు వుంటాయి.

తేరుకొని 'ఏమిటే అంత సంతోషంగా వున్నావ్?' ప్రశ్నించింది సుగుణ.

'మా ఫ్రెండ్సు అందరం పిక్నిక్‌కి వెళ్తున్నాము; నువ్వు కూడా రావాలి తప్పకుండా' అంది కుర్చీ కోడు మీద కూర్చుంటూ శ్యామల.

'వాకింట్లో పని వుందిగాని నువ్వెళ్లు తయారవు. నీ ఫ్రెండ్సు వచ్చే టయిమయింది' తప్పించుకో బోయింది సుగుణ.

'ఉహు! నా ఫ్రెండ్సుతో ఎక్కడికి రమ్మన్నా ఏదోసాకు చెబుతోనే వుంటావు. ఇవ్వాళ వదిలి పెట్టను నిన్ను' పట్టు బట్టింది శ్యామల.

'అవును, తానెందుకు శ్యామలతో పిక్నిక్‌కి వెళ్లకూడదు?' తనలో తాను ప్రశ్నించుకొంది.

'ఏమో! సమాధానం లేదు. బహుశా తాను అందంగా వుండదనే భావనే ఈ బలహీనతకి కారణం అనిపించింది. తలయెత్తి శ్యామలవైపు చూసింది. శ్యామల చూపులు తనను చదువుతున్నట్లున్నాయి. మనస్సులోని ఆలోచన శ్యామలకు తెలుస్తే తనకెంత చిన్నతనం.'

'ఏం అక్కా! మాట్లాడవు. నా ఫ్రెండ్సు నిన్నేదయినా అన్నారా!' ప్రశ్నించింది శ్యామల.

'లేదు ... అటువంటిదేమి లేదు' తడబడింది సుగుణ.

'చూడక్కా! నీకొక విషయం చెబుదామని ఎప్పటినుంచో అనుకుంటున్నాను. నువ్వు దాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకోనంటె చెప్తా' శ్యామల మొఖం మీద వెనకటి చిలిపితనం బదులు గంభీరముద్ర ఆవహించింది.

'ఛ! అటువంటిదేమి లేదు. చెప్పు శ్యామల' - సాధ్యమైనంతవరకు నవ్వు తెచ్చి పెట్టుకోటానికి ప్రయత్నిస్తూ అంది సుగుణ.

'మనిషి అని పుట్టాక ఏవో లోటు పాట్లు వుండక మానవక్కా. మనం కలలు గనేవన్ని పొందే భాగ్యం బహుశా యే కొద్ది మందికి మాత్రమో లభిస్తుంది. మనలోని లోపాలను గురించే ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూ, వాటిని ఎదుటివారితో పోల్చి సమన్వయిస్తూ కూర్చుంటే మనకు వొరిగేది ఏమీలేదు సరికదా, ఇంకా నిస్పృహ, నిరుత్సాహం మనకెదురవుతాయి. ఎదుటివారిపై క్రమంగా అసూయ, ఆపైని ద్వేషం ఏర్పడతాయి. ఎవ్వరితోను మనస్ఫూర్తిగా సంచరించటానికి మనస్సు వప్పదు. దీనినే ఇంగ్లీషులో చెప్పాలంటే 'ఇన్‌ఫీరియారిటీ కాంప్లెక్సు' అంటారు. దీనికి దాసులమయ్యామంటే మన జన్మంతా నరకప్రాయమవుతుంది. కాబట్టి మనలోని లోటుపాట్లను మరచిపోయి హాయిగా తిరిగినప్పుడే మనస్సుకు శాంతి లభిస్తుంది. ఉదాహరణకి సరోజను చూడు. దానికి మెల్లకన్ను. అయితేనేమి అది మా అందరికన్నా హుషారుగా వుంటుంది. జోక్సు వేసి తాను నవ్వి ఎదుటివారిని నవ్విస్తుంది-' ఆగింది శ్యామల —

సుగుణ ఆలోచించ సాగింది. శ్యామల చెప్పినదాంట్లో ఎంతైనా నిజం వుందనిపించింది. తన బలహీనతే తననిలా క్రుంగదీస్తోంది. ఇది నేటితో ముగిసే సమస్య కాదు. తన జీవితాంతం వుండే సమస్య. కథలలోలాగ ఆత్మహత్య చేసుకోగల ధైర్యం

తనకు లేదు. ఏదో విధంగా తన సమస్య వెదుక్కోవాలి. కృతనిశ్చయానికి వచ్చిన దానిలాగే నిట్టూర్చింది.

'ఏం అక్కా! యిప్పుడైనా చెప్పు, పిక్నిక్‌కి వస్తావా రావా?' అడిగింది శ్యామల.

'వస్తాలే' లోపలికి నడిచింది సుగుణ. తనలో ఏదో నూతనోత్సాహం వచ్చినట్లనిపించింది. చలాకీగా తిరుగుతున్న కూతుర్ని చూసి ఆశ్చర్యంగా నిట్టూర్చింది పార్వతమ్మ.

'ఎక్కడికైనా వెళ్తున్నావా అమ్మా!' అప్పుడే వస్తున్న అన్నయ్య ప్రశ్నించాడు.

'అవునన్నయ్యా, శ్యామల వాళ్ళ ఫ్రెండ్సుతో పిక్నిక్‌కి వెళ్తున్నా' అంది సుగుణ కొత్త ఉత్సాహంతో.

'వెళ్ళమ్మా, వెళ్ళు' అన్నాడు అన్నయ్య సంతోషంగా.

సుగుణ తన గదిలో బట్టలు మార్చుకొంటోంది. శ్యామల గదిలోంచి అస్పష్టంగా మాటలు వినబడుతున్నాయి

'రేపు ఆదివారంనాడు మా అన్నయ్య పెళ్ళి' అంది కమల.

'ఆహా...అయితే మనకు లైన్‌క్లియర్ అన్నమాట' అంది శ్యామల. అందరూ పకపక నవ్వారు.

'పోవే! నీకు మాత్రం...' తరువాత

కుక్కగొడుగులు

ఏమనలో తెలియక ఆగి పోయింది కమల.

యింతలోనే శారద దీర్ఘంగా నిట్టూర్చి 'యింకా వీళ్ళక్కకే పెళ్లి కాలేదు, దీనికేం తొందరే' అంది.

శ్యామల ఏమంటుందోనని ఆతృతగా వినసాగింది సుగుణ.

'సర్లేండిగాని టేబిల్ మీద పేక వుంది మీరు కాలక్షేపం చేస్తూ వుండండి నేనిప్పుడే వస్తానంటూ' సుగుణ గదిలోకి సరాసరి వచ్చింది శ్యామల.

సుగుణ తత్తరపడుతూ 'నేనురెడీ శ్యామూ' అంది ఎటో చూస్తూ.

'మీ అక్క కూడా వస్తోందేమిటే?' ఆశ్చర్యం ప్రకటించింది అక్కడికి వచ్చిన కమల.

'అవును. అంది' ముక్తసరిగా శ్యామల.

భానువాళ్ళ కారులో అందరూ పిక్నిక్‌కి బయలుదేరారు. సుగుణ మిగిలిన వారందరితోను సంతోషంగా గడిపింది. టిఫిన్లు తినడం అయ్యాక తన మేకప్ బాక్సు తీసింది భాను. 'యిలా యివ్వవే ఒకసారి మహా అందంగా వున్నావులే గాని' లాక్కుపోయింది కమల.

'ఏమే, నా అందానికేం తక్కువ? నీ కన్న

నిన్నారెట్లు బాగుంటా; కావలిస్తే వివరి న్నైనా అడుగు' అంది భాను తన ముంగురులు సవరించుకొంటూ.

మూతి మూడు వంకర్లు తిప్పింది కమల. 'భాను, కమల ఆగండర్రా, నాకిప్పుడొక బ్రహ్మాండమైన అయిడియా తట్టింది' అంది శారద.

ఏమిటన్నట్లు చూశారందరూ. శారద ప్రారంభించింది.

'యిప్పుడు మనం 'బ్యూటీ కాంటెస్ట్' ఏర్పాటు చేద్దాం. మన రమ జడ్జిగా వుంటుంది. ఎక్కువ మార్కులు ఎవరికి వస్తే వాళ్ళు 'మిస్ పిక్నిక్.' పిక్నిక్ అయ్యే దాక దానిమాట మిగిలిన వారందరు వినవలసిందే' అంది.

సంభాషణలో అనుకోని ఈ పరిణామానికి తత్తరపడింది సుగుణ. గుండెలు వేగంగా కొట్టుకున్నాయి. మరొక్క క్షణమైనా అక్కడవుండ బుద్ధి కాలేదు.

'ఆ రోజాపువ్వు 'మిస్ పిక్నిక్'కి బహుమతిగా పట్టుకొస్తా నంటూ' ఎవరిమాటా వినకుండా త్వరగా నడవసాగింది సుగుణ.

వెనుకనుంచి నవ్వుకొంటున్నారు వాళ్ళు. ఎందుకో? తనను గురించా? ఏమో...!

* * *

ఆకాశంనిండా మబ్బులు కమ్ముకున్నాయి. సన్నని తుంపరలు పెద్దవై పెద్దవాన కురవసాగింది. సుగుణ కిటికీలో కూర్చుని బయటకి చూస్తోంది. ఇంటి చూరుమీద నుంచి జారిపడే వాన నీటిబొట్లు ఒక్కొక్కటిగా జారి క్రిందనున్న కుక్కగొడుగు మీద పడుతున్నాయి. నీటిబొట్టు బరువుకి కుక్కగొడుగు వొంగి తిరిగి యథాస్థితికి వస్తోంది. సుగుణ ఆసక్తిగా చూడసాగింది. వాన యింకా పెద్దదయింది. చూరుమీదనుంచి జారిపడే ధారకూడ పెద్దదయింది. కుక్కగొడుగు విరిగిపోతుందా లేదా అని ఆసక్తిగా చూడసాగింది. చివరికది ఒక ప్రక్కగా వొరిగిపోయింది. ధార యిప్పుడు దానికి దూరంగా పడుతోంది.

ఇంతలో తలుపుకొట్టిన చప్పుడయింది. లేచివెళ్ళి తలుపు తీసింది. అన్నయ్య వానలో పూర్తిగా తడిసి ముద్దయిపోయాడు. వణుకుతూ లోపలికి వచ్చాడు.

'సుగుణా! రేపు నా స్నేహితు డొకడు

వస్తున్నాడమ్మా' నిన్ను చూసుకోడానికి, చాలా మంచివాడులే. తప్పక నువ్వతనికి నచ్చుతావు' అని 'అమ్మా, అమ్మా' అంటూ వుత్సాహంగా లోపలికి వెళ్ళాడు.

'అదేమిట్రా, అలా తడిసిపోయావు. ముందు తలతుడుచుకొని పొడిబట్టలు కట్టుకో తరువాత మాట్లాడుదువు గాని' అంటోంది అమ్మ.

తెల్లవారింది!

అందరికన్నా ముందు అన్నయ్యే లేచి, అమ్మను సుగుణను లేపాడు. అన్నయ్య కళ్ళల్లోకి చూసింది సుగుణ. అవి ఎర్రగా వుబ్బి వున్నాయి. రాత్రంతా నిద్రపోయి వుండడు. 'పిచ్చి అన్నయ్య' అనుకుంటూ పెరటిలోకి నడిచింది.

హాలులో గడియారం 'ఠంగు ఠంగు' మని తొమ్మిదిగంటలు కొట్టింది.

అందరూ హాలులోనే కూర్చున్నారు. అన్నయ్య మాత్రం ఆతృతగా బయటికి మాటి మాటికి వెళ్ళి చూసి వస్తున్నాడు.

ఇంతలో పోస్ట్ అని కేక వినబడింది. అన్నయ్య సంతకం చేసి కవరు లోపలికి తీసుకొని వచ్చాడు. టెలిగ్రాం విప్పి చదివి నీరు కారిపోయాడు. నెత్తిన చేతులు వేసుకొని వుసూరుమంటూ కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. శ్యామల అందుకొని టెలిగ్రాం చదివింది.

'డియర్ విశ్వం!

అనుకున్న విధంగా రేపు నేను రాలేక పోతున్నాను. క్షమించు.

నీ

రవి.

శ్యామల సుగుణవైపు చూసింది. సుగుణ నిర్లిప్తంగా గుమ్మంవైపు చూడ సాగింది.

సుగుణ తనకళ్ళను తానే నమ్మలేక పోయింది,

'రఘు!!' తన బావ గుమ్మంలో నుంచొని వున్నాడు. బావ ఆకస్మికపురాక హాలులోని వారందరకూ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. సుగుణ మెల్లగా లేచి తనగదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

'ఏరా రఘూ, యిలా అకస్మాత్తుగా వూడిపడ్డావు. వుత్తరం ముక్కైనా రాస్తే స్టేషన్‌కి వచ్చేవాడిని కదా' అన్నాడు విశ్వం.

'లేదు బావా, అనుకోకుండా నా స్నేహితుడి పెళ్ళికి పక్కవూరువెళ్ళి తిరిగి వస్తుంటే దారిలో శకటం మొరా యించింది' అన్నాడు.

'లే నాయనా, పెరట్లో వేన్నీళ్ళు పెట్టా. స్నానం చెయ్యి' అంది అమ్మ.

గదిలోకి వచ్చి తనను బావ పలకరిస్తాడనుకొన్న చివరి ఆశకూడ నిరాశ అయింది సుగుణకి.

భోజనాల దగ్గరకూడా రఘు ఆమెతో మాట్లాడలేదు. నెయ్యి వడ్డిస్తూ రఘువైపు తాను గమనిస్తూనే వుంది. రఘు క్రీగంట శ్యామలను చూస్తున్నాడు. మధ్య మధ్య శ్యామలమీద జోక్సువేసి తాను, శ్యామల కూడా నవ్వుకుంటున్నారు.

'ఛీ, శ్యామలకైనా సిగ్గులేదు. ఏమిటా వెకిలినవ్వులు? భోజనాల దగ్గర' అను కుంది సుగుణ.

భోజనాలయ్యాయి. సుగుణ తనగదిలో

సువాసనలు వెదజల్లే మీకు సొగసు సమకూర్చే పామొలీవ్ లవెండర్ టాల్క్

మీకు నచ్చే సువాసనలు మీ కోసం తిరిగి సృష్టించబడ్డాయి! ప్రపంచ సౌందర్య కేంద్రాలనుంచి, గతంలో సులభంగా దిగుమతి అయ్యే సువాసనల గురించి మీరు ఇక కలలు గంటూ కూర్చోనక్కర్లేదు. ఈ నాడు పామొలీవ్ లవెండర్ టాల్క్‌తో, దానిలో కలిపిన సువాసనలతో మిమ్మల్ని ముంచెత్తుకో గలరు. పామొలీవ్ లవెండర్‌ను ఒళ్లంతా జల్లుకొని సొగసుగా వుండండి.

పామొలీవ్ లవెండర్ టాల్క్‌తో ఎప్పుడూ తాజాగా పరిమళ లావణ్యంగా వుండండి

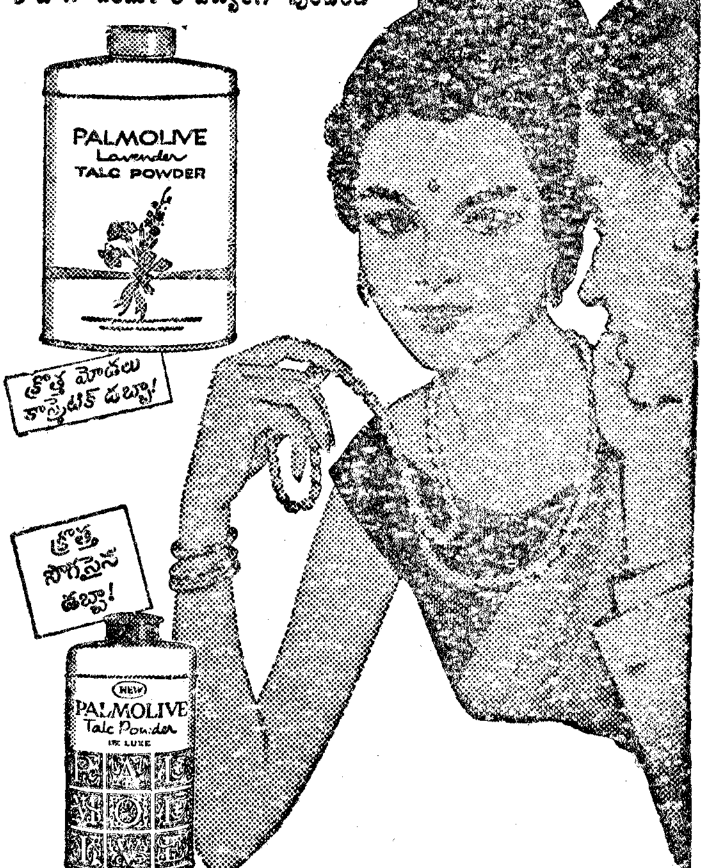

ఇంకా, పామొలీవ్ టాల్క్ డిలక్స్ 17 మనోహరమైన సువాసనలు కలిగి ఉన్నది

P.L.G. & T.